

Til Posttion 128.

Under 5te ds. har Finanzministeren tilfrevet Udvalget saaledes:

„S de under 17de April og 5te Oktober f. A. indkomne Andragender fra Garverforeningen for Danmark er ligesom i en henimod forrige Rigsdagsamlings Slutning af hin Forenings Formand til Regjeringen og Rigsdagen indgiven trykt Henvendelse paa Grund af den i de senere Aar tiltagne Indførsel fra Tydskland af naadlet Skomagerarbeide, væsentlig bestaaende af Overdele eller Skafter til Glastilfævler, der i betydelig Grad siges at formindste de indenlandske Garveriers Affætning af Overlæder, ansøgt om, at saadant naadlet Arbeide fremtidig maa blive fortoldet som færdigt Fodtøi efter Post. 65, 32 § pr. Rbd. i Loven af 4de Juli 1863, istedetfor at samme hidtil i Henhold til Varefortegnelse Bestemmelse Side 51 om Fortoldning af Dele af Fodtøi „efter Stoffet“ og Bestemmelse i Lovens § 3 om sammenfatte Gjenstande er blevet fortoldet med 16 § pr. Rbd. efter Post. 215 som ikke særskilt taxerede Skindarbeider. Tillige har Repræsentantskabet for det kjøbenhavnske Skomagerlaug efter Garverforeningens Opfordring i vedlagte Erklæring af 15de Juli f. A. tiltraadt Andragendet som gavnligt ogsaa i Skomagerhaandværkets Interesse og senere i en anden vedlagt Erklæring af 14de September f. A. paa dertil givne Foranledning udtalt sig nærmere om Spørgsmaalet.

Medens Finanzministeriet ikke har anset sig bemyndiget til at gaa ind paa Andragendet, forsaavidt det gaar ud paa at taxere naadlet Skomagerarbeide under Post. 65 i Loven af 4de Juli 1863 som færdigt Skotøi, har man derimod forment, at der kunde være Jøie til i det foreliggende Toldlovsforslag at fastsætte Tolden for naadlet Skomagerarbeide til samme Beløb som for færdigt Skotøi ved i Forslagets Post. 128 at tilføie „og naadlet Arbeide til saadant“.

Finanzministeriet skal i saa Henseende bemærke Følgende: At Anliggendet er af Bigtighed for Garverierne, kan neppe betviv-

les, da Indførselen under Post. 125 i Loven af 1863, hvoraf naadlet Arbeide vel kan antages nu at udgjøre ikke lidet over Halvdelen, i Aarene 1866—71 kun var 25,458 Rbd., men i Aarene 1877—81 72,316 Rbd. gennemsnitlig aarlig, i 1881 endog 134,000 Rbd., og saavidt vides, er den langt overveiende Mængde forfærdiget af saadanne Slags Læder eller Skind, som navnlig garves her i Landet. Den meget betydelige Ind- og Udførsel af henholdsvis beredte og uberedte Huder og Skind viser derhos, at Garverne, ganske bortset fra det nu tilkomne Forhold, maa idetmindste i adskillige Retninger, uagtet den dem tilstaaende ikke ringe Toldbemyndelse, bestaa en livlig Konkurrence fra Udlandets Side.

Naar Finanzministeriet imidlertid tror at burde støtte Forslaget om, at det paagældende Naadlearbeide taxeres som færdigt Skomagerarbeide, da er det væsentlig, fordi en Indførsel af det omhandlede Arbeide neppe kan siges at være i Konsumenternes Interesse, idet det, efter hvad der fra mange Sider endog af en Importør er meddeelt, gennemgaaende er af usolidere Bestaaffenhed end det indenlandske, uden at det for Kjøberen fremtræder som saadant, og en saadan Indførsel derhos i høi Grad virker trykkende for de Personer, som her i Landet beskæftige sig med Naadlearbeide, og som ikke kunne tage Konkurrencen op med den Maskfabrikation, som finder Sted i Tydskland, blandt Andet i Straffeanstalterne, og saaledes blive nødsagede til at opgive et Arbeide, der kunde yde dem en væsentlig Hjælp til deres Subsistens.

Endnu skal man bemærke, at den nuværende Told paa naadlet Arbeide er meget lav saavel i Forhold til Materialtolden, som her maa erlægges ved sammes Tilvirkning af Bestanddelene, som i Forhold til Værdien og sammenlignet med Tolden paa Fodtøi. Efter en foretagen Undersøgelse og Beregning udgjør Materialtolden med Tillæg af 20 pCt. Svind ved Tilfæringen af Læder, Skind og Føer for Damekaster af gennemsnitlig Vægt af 44 Rvint pr. Par og for